

РЕШЕНИЕ

№ 31114

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10691** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Т. В. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу заповед № 3286з–2574/19.07.2022 г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГД „НП“/, с която на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предл. второ от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжността „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, считано от датата на връчване на заповедта.

Настоящото дело е образувано, след като с Решение № 9403 от 08.10.2025г. по адм.д. № 5048/2025г. Върховният административен съд е отменил Решение № 7019 от 27.02.2025 г., постановено по адм. д. № 7280/ 2022 г. на Административен съд - София град и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Административен съд - София град. В мотивите си ВАС е указал на съда да изясни основния релевантен за спора въпрос, а именно дали е било плащане по посочените като платени от М. 181 броя електронни фишове, в какъв размер и съответно имало ли е основание за заплащане на намален размер на дължимата сума, предвид законово въведени изключения, както и да събере относимите към спора доказателства, включително с използването на специални знания.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми - чл. 146, т.3 и т.4 от АПК, аргументирани в жалбата.

Жалбоподателката твърди необоснованост на приетия от органа по назначението извод, че пропуските в дейността ѝ се дължат на преднамерено поведение, както и приетото, че не е възможно въвеждането на случайни или грешни данни в системата за отразяване на плащания. Излага съображения, че електронната система, в която се отразяват плащанията на глоби, допуска и въвеждане на уникални номера на несъществуващи преписки. Като самостоятелно основание за отмяна на заповедта сочи, че правоотношението е прекратено при нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, доколкото в мотивите на заповедта не е извършена обективна преценка на извършваната дейност в цялост, в периода на проверката и извън него и на данните в служебното ѝ досие. В тази връзка органът по назначаването е нарушил закона и в отклонение на изискването в посочената разпоредба не е взел предвид всички обстоятелства, относими към поведението ѝ при заемане на длъжността. Претендира отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адвокат – пълномощник, който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноси, съобразно представените доказателствата и списъка по чл. 80 от ГПК. Ангажира писмена защита.

Ответникът – директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. и в представената писмена защита оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид постъпилата жалба с наведените в нея оплаквания и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Установява се, че Т. В. М. от 2014 г. е служител в МВР, като към момента на дисциплинарното производство е заемала длъжност „младши автоконтрольор I степен“ в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР. На 02.12.2020 г. М. е запозната срещу подпис със заповед № 3286з-4016 от 26.10.2020г. (том I, стр. 290), като служител на сектор ЕЦОН към отдел „Пътна полиция“ при ГДНП. Съгласно заповедта жалбоподателката е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез Софтуерен инструмент и АИС АНД „Платежен модул“, за ръчно отразяване на плащане на глоби и за редактиране на плащанията.

С предложение № 3286р-17614 от 11.04.2022 г. до директора на ГД „Национална полиция“ – МВР (л.674, приложение II), началникът на ОПП при ГДИН-МВР е предложил срещу Т. В. М., да бъде образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина въз основа на постъпили предварителни данни в докладна записка № 3286р-15829 от 01.04.2022 г. (неприложена по делото) за това, че в периода от 04.11.2020 г. до 03.12.2021 г., в [населено място], на работното ѝ място в сградата на ГД „ИН“-МВР, младши инспектор Т. М. неправомерно е отразила плащания по 181 броя електронни фишове, серия „К“, в Автоматизираната информационна система (АИС) - Административнонаказателна дейност (АНД) „Платежен модул“, без да има информация за постъпили парични средства за погасяване на задълженията по тях, на обща стойност от 67050 лв. В предложението е посочено също, че младши инспектор Т. М., като служител в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, е запозната със заповед № 3286з-4016/26.10.2020 г., с която е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез Софтуерен инструмент ААИС-АНД „Платежен модул“ за ръчно отразяване на плащания на глоби и за редактиране на плащания. Посочено е, че цитираната заповед на служителя е вменено ръчно отразяване на плащания на глоби по ЗДВП и КЗ, след справки в Софтуерен инструмент и/или в АИС/АНД „Платежен модул“, справка във финансовата структура на МВР, администрираща сметка или Гаранционен фонд (ГФ), само ако средствата за погасяване на глобите са постъпили по сметка на МВР или ГФ. Въз основа на горните

обстоятелства е посочено, че младши инспектор Т. М., с действията си, е осъществила признаците на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения“ , съставомерно на дисциплинарно нарушение по чл.203, ал.1, т.8, предложение второ „злоупотреба с ...доверие“ и т.9, предложение второ „умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, МВР,...“, за които се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“.

Със заповед № 3286з-1292 от 13.04.2022 г. на директора на ГД „НП“ – МВР е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР срещу младши инспектор Т. В. М. (л. 2 от приложение I), въз основа на данните, съдържащи се в цитираното предложение от 11.04.2022 г. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена лично на служителя на 27.04.2022 г. До служителя е изпратена и Покана рег. № 3286р-20847 от 27.04.2022 г., връчена на 29.04.2022 г. лично, за запознаване със заповед № 3286з-1292 от 13.04.2022 г. и с указания по чл.207, ал.8 ЗМВР (л.75, приложение I).

С покана рег. № 3286р-26799 от 01.06.2022 г., връчена на същата дата, от служителя е изисквана информация относно изброените 46 броя, подробно описани в поканата, електронни фишове – предмет на дисциплинарното производство (л.71, приложение I).

В заявление рег. № 3286р-26891 от 02.06.2022 г. (л.77, приложение I), Т. В. М. е посочила, че нямала спомен да е работила по посочените в покана от 01.06.2022 г. електронни фишове, няма спомен да е предоставяла паролата и потребителското си име на друг служител, като за осъществяване на служебната ѝ дейност е използвала единствено предоставената ѝ компютърна конфигурация.

В обобщена справка рег. № 3286р-30755 от 20.06.2022 г. (л.20 –л.70, приложение I), дисциплинарната комисия е изложила установените факти и обстоятелства в хода на дисциплинарното производство по чл.207, ал.1, т.2 ЗМВР.

С покана рег. № 3286р-30760 от 20.06.2022 г. (л.71, приложение I), връчена на същата дата, Д. е запознал служителя Т. М. с обобщена справка рег. № 3286р-30755 от 20.06.2022 г. и с материалите от проведеното дисциплинарно производство. В същата е указан срокът по чл.207, ал.10 ЗМВР за депозиране на писмени обяснения и възражения.

В протокол рег. № 3286р-31486 от 23.06.2022 г. за непредставяне на допълнителни обяснения и възражения по чл.50, ал.1 в срока на чл.207, ал.10 от ЗМВР (л.19, приложение I) е отразено, че на 20.06.2022 г. е връчена покана № 3286р-30760 от 20.06.2022 г. на служителя Т. В. М. за явяване и запознаване с обобщената справка. Посочено е, че след извършена проверка в деловодството на ГДНП и в системата на АИСД, за времето от 13:00 ч. на 22.06.2022 г. до 13:00 ч. на 23.06.2022 г., служителят не е депозирал писмени обяснения или възражения по обобщената справка.

За резултатите от проведеното дисциплинарно производство е изготвено становище до ДНО с рег. № 3286р-32354 от 28.06.2022 г. (л. 11, приложение I). В резултата от извършената проверка, дисциплинарната комисия е приела за установено, че на младши инспектор М. е предоставен достъп до АИС-АНД на 10.04.2014 г. – профил 14 „оператор“ АНД“. Установено е, че в така предоставения профил били включени дейности за работа с приложението „Платежен модул“, а в следствие на М. бил предоставен достъп до „Софтуерен инструмент“, както и че паролите за достъп до посочените информационни системи са получени лично от М.. Установено е, че на М. е обособено работно място в стая № 212, ет.2, блок 3 на ГДНП. На 22.01.2020 г. и била предоставена служебна компютърна конфигурация с марка „Dell“, с IP адрес 10.49.31.170 и наименование 12РС-117, която ползвала и към момента на дисциплинарната проверка все още използвала. Дисциплинарната комисия е установила, че със заповед № 3286з-4016/26.10.2020 г. М. е определена за извършване на дейности за проверка на постъпили плащания чрез „Софтуерен

инструмент“ и АИС - АНД „Платежен модул“ за ръчно отразяване на плащания на глоби и за редактиране на плащания. Посочено е, че със същата заповед ѝ било вменено извършване на ръчно отразяване на плащания на глоби по ЗДВП, КЗ, след справка в „Софтуерен инструмент“ и/или АИС-АНД „Платежен модул“, или след справка с финансовата структура на МВР, администрираща сметката или Гаранционен фонд, по създадения за това ред – само при наличие на достатъчно данни за пълно погасяване на глобите или за погасяването им в намален размер, в определения за това срок. С оглед на горните установявания, дисциплинарната комисия установила, че в периода от 22.01.2021 г. до 03.12.2021 г. от потребител Т. (Т. М.), от IP адрес: 10.49.31.170, ГДНП, сектор ЕЦОН, неправомерно ръчно били отразени плащания по 181 броя електронни фишове, серия „К“, без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията по същите, съгласно писмо № 4576р-1559 от 24.02.2022 г. на ДПУБ, с които действия бил оцетен бюджетът на МВР със сумата от 67 150 лв., с номера, отразени в Приложение А, неразделна част от справката. Установено било, че за основание на плащанията били въвеждани уникални регистрационни идентификатори на преписки, които имали неотнормим към съответния електронен фиш предмет или не съществували в АИС „Д.“. Установено е, че по време на извършените действия по електронните фишове, обект на проверката, Т. М. не се е намирала в законоустановен отпуск. Обсъдено е сведението, подадено от служителя, според което М. нямала спомен да е работила по посочените в покана от 01.06.2022 г. електронни фишове, няма спомен да е предоставяла паролата и потребителското си име на друг служител, като за осъществяване на служебната ѝ дейност е използвала единствено предоставената ѝ компютърна конфигурация. По отношение на възражението срещу заповедта за образуване на дисциплинарно наказание, в което е посочено, че дори и да се установи, че при отразяване на обстоятелствата за постъпили плащания в информационните системи са допуснати грешки, то те не са били умишлени, дисциплинарната комисия ги е оставила без уважение, след като е достигнала до заключение, че това е защитна теза на служителя. С оглед направените установявания и с горните аргументи, дисциплинарната комисия е формирала извод за безспорно доказано обстоятелството, че в периода от 22.01.2021 г. до 03.12.2021 г., в [населено място], на работното ѝ място в сградата на ГДНП – МВР, лично, ръчно е отразила 181 броя електронни фишове серия „К“ с номера, съгласно Приложение А, без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията по същите, като общата сума на наложените глоби, отразени неоснователно възлиза на 67150 лв., с което е причинила значителна вреда на МВР. Тези действия, са квалифицирани като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР, съставомерно по чл.203, ал.1, т.8, предложение второ от ЗМВР.

С покана рег. № 3286р-32362 от 28.06.2022 г. (л.6, приложение I), връчена лично на същата дата ДНО е уведомил Т. М. за постъпилите при него становище рег. № 3286р-32354 от 28.06.2022 г. и обобщена справка рег. № 3286р-30755 от 20.06.2022 г. като е дал възможност на служителя да представи писмени обяснения и възражения по чл.206, ал.1 ЗМВР в срок от 24 часа.

С оспорената заповед № 3286з-2574 от 19.07.2022 г. на директора на ГД „НП“ на Т. В. М. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8, предложение второ от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на заеманата длъжност в сектор „ЕЦОН“ на отдел „Пътна полиция“ при ГД „НП“, считано от датата на връчване на заповедта. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена лично на служителя на 19.07.2022 г. В мотивите административният орган е приел, че въз основа на установената фактическа обстановка служебното правоотношение се прекратява на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предложение второ и т. 9 от ЗМВР.

Административен орган при първото разглеждане на жалбата пред АССГ е приложил в

представената и приета по дело № 7280/2022г. по описа на АССГ преписка документи от проведеното дисциплинарно производство, както и служебното досие на служителя – 6 бр. приложения. Представено и прието по делото е удостоверение № 328600-63981 от 07.12.2022г. на началник „Човешки ресурси“ при МВР, касаещо компетентността на издателя на оспорената заповед. Според вписаното, В. П. К. към 19.07.2022г. е заемал длъжността директор на ГД „НП“ при МВР.

При първоначалното разглеждане на жалбата по делото е изготвена съдебно - техническа експертиза от вещото лице инж. Д. К.. В заключението вещото лице след като се е запознало с материалите по делото е дало компетентно, обективно и изчерпателно отговори на поставените задачи. Според експерта, мрежовата конфигурация на комуникация между устройствата е чрез динамични IP-адреси, поради което водещо за установяване на автора на действията е потребителското име - Т..

По делото са били разпитани и следните свидетели: Донита К., И. Г. П. и Н. Н. С..

Свидетелят К. заявява, че е служител на ГД НП – отдел Пътна полиция, сектор „Единен център за обработка на нарушения“ към отдел ПП при ГДНП и е работила там през процесния период. С жалбоподателката се познавали, но нямало поглед върху работата ѝ. Работели в един сектор за нарушения, които са обработвани от системата ЕЦОН и в нея постъпват нарушения от всички дирекции. За процеса на работа, свидетелят заявява, че обработката на нарушението представлява следното - автоматизирано постъпват данни от заснетото нарушение с автоматизирани технически средства за скорост в системата. Работата е на различни нива. На първо ниво се идентифицира съответния нарушител. Системата предлага възможност - вижда се кой е съответния нарушител и операторът проверява дали има пълнота по регистрационния номер с автоматизирани бутона и системата го валидира; на следващо второ ниво, свидетелят разяснява, че следва да се потвърди нарушението, като преди това се преглежда автоматизирано информацията от КАТ, БДС, данни за автомобила, за собственост и младши автоконтрольорът следва да провери дали регистрационният номер отговаря като регистрационен номер върху снимката и това което е показала системата, дали отговаря марката и модела спрямо снимковия материал преди да натисне бутона „потвърди“. Свидетелят заявява, че служителите на длъжност младши автоконтрольорът, каквато е жалбоподателката, изпълняват задълженията по описаното второ ниво – потвърждават информацията, която се визуализира, след като автоматизирано са извлечени данни за собственост, марка модел автомобил, регистрационен номер и ако всичко съвпада, натиска бутон „потвърди“. В случай на допусната грешка от оператора на първо ниво, служителите младши автоконтрольори могат да върнат това събитие за разпознаване и да коригират, ако нещо е сгрешено например регистрационният номер е сбъркан от оператора, т.е. - младши автоконтрольорът може да потвърждава или да го върне за доразпознаване, или за негодно събитие като прекалено размазано. Обръща внимание, че тази работа е възложена по длъжностна характеристика като основна. Свидетелят не е сигурен, но предполага, че младши автоконтрольорите в този отдел се занимавали и с плащания. За натовареността споделя, че на ден могат да влязат хиляда нарушения, но това не означава, че следва да се обработят веднага. Споделя, че в една дирекция може да има автоконтрольорът. Спомня си, че в моменти на по-голяма натовареност е могло и на други служители да бъдат начислявани такива преписки за нарушения – но не мога да конкретизирам. Дава показания, че плащанията се отразяват ръчно в АИС „платежен модул“ която е модул от АИС АНД. Ако е объркано нещо при въвеждане на плащане при ръчното въвеждане ще се отрази плащането на грешно

въведения фиш - ако има такъв. Ако няма - не може да кажа. Заявява, че служителите имат пароли за двете системи. В компютъра се влиза с една парола. Всеки има индивидуални пароли. Не е изключено да се ползва чужд компютър, ако системата е отворена.

Свидетелят П. дава показания, че познава жалбоподателката служебно, има поглед на работата ѝ, тъй като са били по едно и също време в ОПП при ГДНП през 2021. Заявява, че е запознат с дисциплинарното производство срещу жалбоподателката. За естеството на работа споделя, че нарушенията по ЗДВП се генерират от камери, които работят на мястото, на което са поставени от полицията. Заснемат автомобила, който минава с превишена скорост и снимковия материал, както и видеоматериала, които автоматично постъпват в единна информационна система на МВР, където се обработват в по-голямата си част автоматично. Разяснява, че тази система осъществява връзка с други информационни системи, с оглед набавяне информация за образуване на административнонаказателно производство - информация за собственика на автомобила по системата за регистрация на МПС, имена, адрес, ЕГН, досието му като шофьор, за да се образува производство и се стига до издаване на административнонаказателен документ - на ел. фиш за налагане на глоба на собственика на МПС или на лице, посочено като управлявало автомобила и глобата, която след определен в закона срок става дължима. Той и жалбоподателката проверявали постъпилите пари по сметката на МВР, при наличието на които следвало да отразят, че задължението е заплатено. Уточнява, че когато заплащането е извършено в срок и с точно дължимата сума, и когато са попълнени всички дължими реквизити в платежното нареждане – тогава това плащане се отразява автоматизирано в системата на МВР. Споделя, че понякога този процес не се автоматизира, заради неправилно попълване на платежен документ, т.е. - не се посочва ЕГН или имена на задълженото лице или не се посочва документът, който се заплаща. Тогава не може системата автоматично да обвърже какво се плаща, на името на кого се плаща, или защо се плаща, или когато сумата е недостатъчна, или когато чужденец е нарушител, или когато плащането е направено на два транша – т.е. в 14-дневен срок лицето дължи 70% от наложената глоба и понякога то заплаща тази глоба след 14 дневния срок, като уточнява, че в тези случаи се налага ръчно отразяване. По отношение на отразяванията на плащанията споделя, че са два вида: едните си отиват автоматично към фиша, ако всичко е наред и тогава не се намесва оператора. Когато обаче с едно платежно нареждане платецът плаща повече от едно задължение на оператора, тогава нищо не му излиза. В тази връзка сочи, че основанието за ръчно обработване на плащането на дадено задължение има, когато е налице документ, т.е. задълженото лице изпраща писмо и казва, че си е платил добросъвестно задължението по ел. фиш и не се е отразило, т.е. този фиш стои неплатен и лицето реагира и тогава се стига до това ръчно отразяване. Случва се и когато задължението като е неплатено отива в НАП, там се образува дело, задълженото лице разбира и или НАП искат от нас информация и ако имаме основание да отразим плащането, го правим ръчно. Това идва под форма на документ с уникален рег. номер и съпроводен с копие на платежния документ като основание за това искане. По отношение на действията за ръчно отразяване на плащането, свидетелят сочи, че са два вида – единият вид е свързване на плащането и другият вид е абсолютно ръчно отразяване. МВР ежедневно обменя информация с БНБ за платежните документи и постъпили суми по задължения по електронни фишове и ежедневно се получава файл с всички плащания, които са

постъпили предходния ден. Файлът е детайлен и съдържа данни – кой е наредил парите, основание за нареждане на парите, за какво са наредени парите, сумите, датата на постъпване на парите, датата на отразяване на това постъпване на парите и на база на този файл, когато има основание да се прави ръчна манипулация на плащанията – служителят първо трябва да направи търсене в тези файлове, които са ден за ден, да направи търсене за тези плащания, за да установи дали има постъпило плащане под дадено ЕГН, или по три имена на лицето, или по дължим документ, като служителят се връща назад в определен период и търси в този файл от съответния ден и свързва така плащанията. Когато намери такова плащане и парите съответстват със задълженията и когато данните на задълженото лице съответстват и когато датата съответства - плащането се свързва, това е процес, който автоматично отразява това плащане за погасено в системата на МВР – това е единият вариант. Вторият вариант е, когато няма пълни данни за лицето, парите са повече, по-малко или са на два транша в плащането - тогава се налага ръчно отразяване на плащането. Всичко това е софтуерна програма. При ръчното свързване процесът е ясен и се отразява осмислено – служителят, който извършва това плащане следва да въведе ЕГН на лицето, номера на документа, който се заплаща, номера на ел. фиш; основание за заплащане, което е уникалният регистрационен номер на документа, като например писмо от тържителя или писмо от НАП; трябва да се посочи референтния номер, т.е. – излиза списък в който служителят трябва да види кой е референтния номер на плащането. След тази стъпка потвърждава в прозорец, който излиза на компютъра, който пита дали сте сигурни, че това е задълженото лице и че това е основанието и че това е референтния номер – потвърждава се това действие и плащането се осъществява като такова. Последен етап - трябва да архивира плащането. По този начин тази пари стоят като несвободни за друго плащане. Това са действията с ръчното отразяване на плащането.

Свидетелят С. дава показания, че познава жалбоподателката, тъй като е бивш служител на ответника. С жалбоподателката били в една стая през процесния период, където е работел в сектор ЕЦОН към Отдел „Пътна полиция“. За жалбоподателката споделя, че обработвала нарушенията за С. и за още два града. Обръща внимание, че е обработвала нарушенията, не плащанията, тъй като всеки оператор отговаря за дадени градове. За работния процес споделя, че при отиване на работа, им генерирали от предходния ден снимания, клипове на колите и трябвало да гледат номера на колите дали съответстват с видяното. На жалбоподателката са генерирани по хиляда и нещо клипа с нарушения на ден. Споделя, че постоянно били затрупани. А за плащанията, че те били друго нещо. Действията по обработката на нарушенията описва по следния начин: гледат клипове със заснети автомобили - дали буквите са точно тези, които са отразени, защото има подобни номера и постоянно се бърка. Споделя, че се е случвало на клипа да зарежда, че л.а. е Ф., а всъщност да е О. и те следвало да търсят в други системи, за да видят точния автомобил. Споделя, че имало практика, според която този, който остава на място взима и другите неща да обработва, т.е. жалбоподателката е вземала негови преписки, а той нейни. В случай, че някой много закъса с даден град се събирали всички в стаята и влизали с паролите на съответния служител и започвали да генерират. Твърди, че е работил с парола на жалбоподателката и това е било по нейна воля. Така си помагали и се знаело, въпреки, че официално е забранено. Случвало се е като пращат свидетеля за 5 дни да обикаля някъде, да му се трупат фишове и тогава колеги с неговата парола влизат и започват да ги обработват. За жалбоподателката

твърди, че имала голям обеми на работа - тя е обработвала С. и някои други градове. Имало още една служителка, която също обработвала С., но била в друга стая. Било много натоварено, жалбоподателката стояла със слушалки и пишела, а през това време ѝ трупали тесте с разни неща – за отразяване на плащане, връчени да отразява или други преписки. При сравнение заявява, че на него му давали за обработка на нарушенията между 200-400, а на нея много повече. Отново подчертава, че си помагали - не е по правилата, не е разрешено, но негласно се разрешавало. Техните пароли се ползвали и от новобранци след това.

На основание чл. 226, ал. 1 от АПК всички събрани доказателства по първото разглеждане на жалбата остават приети по делото.

Във връзка с дадените указания в Решение № 9403 от 08.10.2025г. на ВАС, Второ отделение, по адм. дело № 5048/2025г. по настоящото дело е изготвена и приета съдебно-счетоводна експертиза, и са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетел.

В заключението си вещото лице – В. П. след като се е запознала с приложените в кориците на делото документи е дала подробен отговор на поставената задача: Налице ли е било плащане и в какъв размер на фишовете, отразени от М. като платени фишове, съответно имало ли е основание за заплащане на намален размер на дължимата сума, предвид законово въведени изключения. Според експерта за периода от 22.01.2021г. до 03.12.2021г. от потребител Т., Т. В. М. в Автоматизираната информационна система (АИС) - Административнонаказателна дейност (АНД) „Платежен модул“ ръчно са отразени плащания по 181 електронни фиша серия „К“, без да са постъпили парични средства за погасяване на задълженията по същите. Общата им стойност възлиза на 67 150,00 лв. (описани по номер на ел. фиш, дата на издаване и стойност на наложената глоба в Таблица № 2 от заключението). В Таблица № 3 е посочен размерът на наложена глоба при намаляване на същия с 30 %, като в тази връзка експертът е съобразил нормата на чл. 189 от ЗДвП (*... При плащане на глобата, наложена с електронен фиш в 14-дневен срок, нарушителят дължи 70 % от нейния размер*). Във тази връзка, експертът след задълбочен индивидуален анализ по отношение на всеки от 181 електронни фиша в насока хронология на издаване, връчване, както и наличие на данни за плащане е приел, че по отношение на всеки от визираните фишове е налично ръчно отразяване за извършено плащане в АИС - АНД „Платежен модул“. Според заключението, всички плащания са отразени в намален размер на съответната глоба, съгласно основание чл. 189 от ЗДвП, като общата сума възлиза на 67 150,00 лв.

На въпрос на съда вещото лице разяснява, че динамичен IP адрес се получава от сървъра и от мрежовата настройка на рутера, който управлява мрежата, и самата му конфигурация. Например в компютъра на съда се получава динамичен IP адрес и е настроена цялата мрежа, за да не идва всеки път, когато трябва да се направи някаква настройка, системен администратор и ръчно да вкарва IP адрес, който е с определен диапазон, а това да става механично. Това се казва мрежа. Той задава през самия рутер или през самата конфигурация на сървъра на рутера или на цялата мрежа в цялата сграда, като се казва: на първия етаж ще бъдат IP адреси от тази мрежа, примерно клас С, на другия етаж е друго. Конкретизира, че всеки служител има на негово име създаден профил, за който профил си знае паролата и само той може да работите с него из цялата мрежа. С потребителско име Т. може да се влезе навсякъде, където сървърът с потребителско име е в една мрежа. С потребителско име Т. може да се влезе и през

друг компютър, ако се знае паролата. Системата е направена с потребителски имена, които са създадени да се влиза в нея. Административнонаказателната дейност е създадена с потребителско име и се влиза в нея с парола, доколкото си спомням, след това в платежния модул или с друго име, или с друго създадено за АИС. Т. е за домейна. Вещото лице заявява също така, че ако колега на жалбоподателката влезе с Т., това е домейн и с нейната парола ще останат следи и след това системният администратор може да установи от колко компютъра е влизано с името Т.. Възможно е на компютъра едновременно да се заредят два прозореца, като на единия е отворена системата за генериране на фишове, а на другия е платежният модул, с който се правят отбелязвания на извършени плащания. Служителите имат пароли за двете вътрешни системи, които ползват.

Експертът посочва, че така наречените журнални файлове са прегледани на хартия. Заради политиката за пазенето на логовете и т.нар. криптиране на журналните файлове, за да не стават нечетливи и да не могат да се отворят във времето, ги няма. Заявява, че ги е разгледал на хартия и отразените в тях данни за извършени действия са описани в заключението. Посочва, че в класьор по делото писмено са обективирани действия вътре в самата система на профила на Т.. Според експерта, не е възможно друго лице да отрази плащания, ако не разполага с нейната парола. Без нейната парола за домейна, в който влиза в компютъра, за системата, която пак е неин профил, няма как да се запишат такива действия.

По искане на процесуалния представител на жалбоподателя като доказателства в съдебното производство са събрани и гласни доказателства.

Свидетелят И. Г. П. дава показания (разпитан и при първоначалното разглеждане на жалбата пред АССГ), че генерирането на фишове и обработването на плащания става с различни системи. Едната система е тази, в която се обработват нарушенията, верифицират се, потвърждават се. Част от процеса е автоматизиран, част е с ръчна намеса на оператори, а системата, през която се разглеждат издадените фишове, съответно да се извършват корекции и да се отразяват плащания, е друга система и с друга парола се влиза в нея. На компютъра може двете да са едновременно отворени. Посочва, че вероятно във всички информационни системи има изключване на системата, ако не се ползва. За да се отрази едно плащане, времето е относително, тъй като плащането може да е в различни валути. Например, когато е в български лева е най-бързо, а ако е в друга валута, се прави търсене в самите файлове на същата система, на компютъра. През системата за плащане се търси информация за самото плащане, а не само се отразяват данни. Самото отразяване е секунди, приблизително. Служителите, които генерират фишове, не дават дежурства на пътя. Фишовете се генерират автоматично, не от служител, а от системата. Служителят верифицира изначалните данните, въз основа на които системата генерира фиша. Служителите имат право да връчват фишове, но това не е ежедневие, не е практика. Фишовете винаги се връчват на пътя от полицейски орган.

На поставен от процесуалния представител на ответника въпрос свидетелят дава показания, че с конкретното потребителско име може да се влезе в системата от всеки компютър, свързан в мрежата за пренос на данни на МВР, отразявайки се в логовете, че е влизано с това потребителско име и конкретно от този компютър, стига преди това в този компютър да се влезе с потребителското име и паролата за ползване. Свидетелят заявява, че всички служители са подписали декларации, че не си разпространяваме

паролите, но технически е възможно.Посочва, че покрай този случай е имало много проверки на други служители и са били установени двама от тях като нарушители.

Административен съд - София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на оспорената заповед и съобрази изричните указания в мотивите на Решение № 9403 от 08.10.2025г. по адм.д. № 5048/2025г. Върховният административен съд, намира следното:

Жалбата е допустима. Същата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от надлежна страна, процесуално легитимирана да го направи, в качеството на нейн адресат. Спазен е преклузивният срок за подаване на жалбата по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото липсва спор, че заповед е издадена от материално компетентния административен орган – главния директор на ГД „НП“ при МВР, в съответствие с чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

Актът е постановен в законоустановената писмена форма и съдържа визираните в нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР реквизити. Посочен е извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, нарушените разпоредби и доказателствата, въз основа на които нарушението е установено, правното основание и наказанието, което се налага, както и пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Мотиви от фактическа и правна страна се съдържат и в обобщена справка, цитирана в оспорената заповед. В обобщената справка са посочени доказателствата, въз основа на които нарушението е установено. Допустимо е информацията за доказателствата да се съдържа и в друг документ, неразделна част от административната преписка, който предхожда издаването на акта /Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на ОСГК/. Не се установиха обстоятелства, които да сочат, че е било засегнато правото на защита на страната.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателката за допуснато нарушение на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно тази норма при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В случая, дисциплинарна наказващият орган е посочил, че служителката няма друго налагано дисциплинарно наказание, което да не е заличено на основание чл. 213, ал. 1 от ЗМВР. Налице са данни за цялостна оценка за служебната дейност на жалбоподателката, цялостното поведение и наличието на награди през 2014г., 2015г. и 2018г. „писмена похвала“. Посочено е, че при съблюдаване на принципа за съразмерност се налага наказание „уволнение“, като съответно на тежестта на извършеното от служителката нарушение на служебната дисциплина. В случая вменените на М. нарушения по чл. 203, ал. 1, т. 8, предл. второ и т. 9 ЗМВР са тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение". В този смисъл, при установяване, че служителят е извършил дисциплинарни нарушения на служебната дисциплина по смисъла на по чл. 203, ал. 1 от ЗМВР, то самият законодател определя вида на наказанието, поради което преценката за това не е в правомощията на дисциплинарно наказващия орган.

Съобразно нормата на чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството - за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности. В случая издадената заповед е връчена на служителя.

При издаване на оспорената заповед са спазени всички съществени изисквания на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание „уволнение“, разписани в ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В конкретния случай, информация за нарушението и нарушителя е достигнала до дисциплинарно наказващия орган на дата 20.06.2022г. с обобщената справка, а заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е от 19.07.2022г. Следователно заповедта е издадена преди изтичане на двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, и преди изтичане на двугодишния срок от довършване на нарушението, който изтича на 03.12.2023г.

Предвид изложеното при постановяване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила въз основа, на които заповедта да се определи като незаконосъобразна. Възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Спорът между страните е изцяло правен и е обусловен от това дали в случая е налице дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2 т. 2 ЗМВР, чл. 203, ал. 1, т. 8 и т. 9 от ЗМВР, извършено именно от посочения в заповедта служител Т. М..

Дисциплинарното обвинение е за това, че младши инспектор М. в определен период от време (04.11.2020г. до 03.12.2021г.) многократно на работното ѝ място неправомерно е отразила 181 броя електронни фишове в автоматизираната информационна система – административнонаказателна дейност /АИС - АНД/, „Платежен модул“, без да има информация за постъпили средства за погасяване на задълженията по тях. Д. орган е приел, че служителката е отразила като заплатени посочения брой електронни фишове, в на обща стойност 67 050 лева, без обаче да има информация и доказателства, че същите са реално заплатени и така не е изпълнила основни свои задължения, съгласно заповед № 3286з-4016 от 26.10.2020г., с която е определена да извършва дейност по проверка на постъпили плащания и ръчно отразяване в системата. Формиран е извод, че с тези деяния е извършила вменените дисциплинарни нарушения - „неизпълнение на служебните задължения“, „злоупотреба с доверие“ и „умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, МВР, ...“, които обосновават извод за наличие на материално правните предпоставки по чл. 194, ал. 2 т. 2 ЗМВР, чл. 203, ал. 1, т. 8, предл. второ и т. 9 от ЗМВР за налагане на най-тежкото наказание "уволнение".

За да е осъществен фактическият състав на „злоупотреба с доверие“ по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 8, предл. второ се изисква служителят, на който е възложено изпълнението на определени функции и задачи, да се възползва преднамерено и неправомерно от служебното си положение. Деянието, за което е санкциониран дисциплинарно следва да е насочено към извличане на определена облага – материална или нематериална за служителя или трето лице, към поставяне себе си или другото в по-благоприятно положение, чрез неправомерно използване на служебното положение или оказаното

доверие. От субективна страна, реализацията на фактическия състав изисква наличието на умишъл, т. е. съзнателно предприети действия, респ. бездействия при осъществяване на служебните функции и задачи, които са извън очертаните правомощия на служителя, с цел постигане на желания резултат. Същевременно, неизпълнението на служебните задължения, за да бъдат квалифицирани като "тежко" по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 9 ЗМВР, следва да е извършено умишлено и да е причинило значителна вреда на държавата, МВР, юридически лица или граждани.

Установи се по делото, че М. при заемане на длъжността в процесния период е била с обособено работното място в стая № 212, етаж 2, блок 3 ГДНП и ползвала служебна компютърна конфигурация марка „Dell“, вкл. към момента на дисциплинарното производство. Компютърната конфигурация е с IP адрес 10.49.31.170 и наименование 12РС-117. На 02.12.2020 г. М. е запозната срещу подпис със заповед № 32863-4016 от 26.10.2020г. (том I, стр. 290), с която е била определена да извършва дейности за проверка на постъпили плащания чрез Софтуерен инструмент и АИС АНД „Платежен модул“, за ръчно отразяване на плащане на глоби и за редактиране на плащанията. Отразяването се извършва след съответни справки и само ако средствата за погасяване на глобите са постъпили по сметка, съответно на МВР и на ГФ, и само при наличие на достатъчно данни за пълно погасяване на глобите или за погасяването им в намален размер, в определения от закона срок. С оспорената заповед за дисциплинарно наказание е вменено на М., че е отбелязала като платени в системата 181 бр. електронни фиша серия „К“. Изводът е обоснован с обстоятелството, че за всеки един от тези фишове отразяването е извършено от компютърната конфигурация на служителката и с нейното потребителско име - „Т.“. От заключението на ССЕ (във връзка с указанията на ВАС) се установява, че всеки от процесните фишове е бил отразен като платен на 70 % от размера на съответната глоба, като обаче липсва информация за постъпило парично плащане по същите, в посочения намален размер на основание чл. 189 от ЗДвП. Експертизата потвърждава и констатацията направена от дисциплинарния орган, че отразяването е извършено от компютър с IP адрес 10.49.31.170, ГДНП, сектор ЕЦОН в АИС – АНД, „Платежен модул“, потребител Т., Т. В. М.. Експертът е направил разяснение в проведеното съдебно заседание, че потребителско име Т. е домейн и може да се влезе навсякъде, където сървърът с потребителско име е в една мрежа. Категоричен е, че с потребителско име Т. може да се влезе и през друг компютър, ако се знае паролата. В тази връзка, от съществено значение за настоящия случай са свидетелските показания на разпитаните свидетели, които взаимно се допълват и потвърждават в частта, относно обстоятелството, че всеки служител е имал индивидуална парола, но не било изключено да се ползва чужд компютър, ако системата е отворена. Така също от показанията на св. С. се установява, че в сектора имало практика, ако някой колега много закъса с работата да се събират всички в стаята и да влизат с паролите на съответния служител и „започвали да генерират“. Свидетелят изтъква, че е работил с парола на жалбоподателката по нейна воля, въпреки, че официално е забранено, тъй като на нея се възлагал по-голям обем от работа. Паролите се ползвали и от новобранци след това. Другият свидетел П. също заявява пред съда, че с конкретно потребителско име може да се влезе в системата от всеки компютър, свързан в мрежата за пренос на данни на МВР, отразявайки се в логовете, че е влизано с това потребителско име и конкретно от този компютър, стига преди това, в този компютър да се влезе с потребителското име и паролата за ползване. Тези факти, установени от свидетелите по делото е следвало да

бъдат изследвани и подложени на задълбочен анализ от дисциплинарно-наказващия орган, във връзка с правилното установяване на фактическата обстановка при обосноваване авторството на извършените нарушения.

Относно така установеното обстоятелството, че всички служители са си давали паролите един на друг, от страна на ответника не са ангажирани обяснения и доказателства установяващи противното, поради което съдът кредитира тези показания като обективни и последователни, доколкото са дадени от служители, участвали непосредствено в установения работен процес на сектора. При правна квалификация за извършено тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.203, ал.1, т.8 и т. 9 от ЗМВР, деянието следва да е доказано по безспорен начин. В случая, установените данни по административната преписка, посредством събрания доказателствен материал, послужили като основание за издаването на обжалваната заповед, обосновават извод за укоримо поведение на служителя, предвид споделянето на паролата на профила в административната системата. Същото обаче не може да бъде субсумирано под хипотезата на правната норма за злоупотреба с доверие и умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, МВР, тъй като липсват доказателства, установяващи по категоричен начин, че именно М. съзнателно е предприела действия, респективно бездействия при осъществяването на служебни функции, като лично тя е отбелязала като платени посочените в оспорената заповед 181 електронни фиша серия „К“, без да провери за данни, че по тях са направени парични плащания.

На следващо място, в оспорената заповед, респ. в издадените в рамките на дисциплинарното производство документи липсва анализ и обсъждане на доказателства, обосноваващи наличието на користна цел у поведението на М., довели до умишлена злоупотреба с доверие и умишлени нарушения на служебните задължения, които са причинили значителна вреда на държавата, МВР. Липсват доказателства, а и не се твърди от дисциплинарния орган, че лицата, имащи качеството на нарушители по посочените 181 електронни фиша, отписани като платени в системата на МВР са познавали М., както и че са се срещали с нея, както в лично качество, така и в служебно качество по повод установените административни нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, оспорената заповед е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т.4 АПК, тъй като не е установено по безспорен начин авторството на деянието, описано като дисциплинарно нарушение.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при отмяна на заповедта, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по представения списък по чл. 80 от ГПК. Доказаните разноски са в размер общо на 1970 лева с равностойност – 1007,25 евро (от които 70 лв. платена държавна такса; адвокатско възнаграждение в размер на 750 лв. за осъществения касационен контрол пред ВАС по адм. дело № 5048/2025г.; 750 лева заплатен адвокатски хонорар за настоящото дело; 400 лв. депозит за вещо лице).

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. В. М. Заповед № 3286з-2574/19.07.2022г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГД „НП“/, с която на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал.2, т. 2, чл. 203, ал.1, т. 8, предл. второ от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното ѝ правоотношение на заеманата длъжност.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ да заплати на Т. В. М., ЕГН [ЕГН] сумата от 1007,25 евро (хиляда и седем евро и 25 евроцента) разноски.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.